

[Henry Christensen.]

betales. Både det anlægsprogram, vi drøftede forleden her i det høje ting, og den oversigt over udviklingen i driftsudgifterne, jeg nævnte før, skulle være med til at sikre, at det blev de mindst væsentlige ønsker, som kan udsættes.

Hele dette forhold er jo ikke blot et spørgsmål om bevillinger; det er for anlægsprogrammet også et spørgsmål, om der overhovedet er produktionsmæssig mulighed for at gennemføre det i det omfang, finansministeren foreløbig har regnet med, og jeg stiller derfor det spørgsmål til ham, om han mener, det er muligt at gennemføre det i det omfang, det er optaget i finanslovsforslaget i øjeblikket.

Efter venstres opfattelse må opgaverne tages op i denne rækkefølge. Vi må have den samlede samfundsøkonomiske og statsfinansielle problemstilling afklaret. Den og først den kan angive behovet for statens indtægter. Først da vil det være muligt at realitetsbehandle finansministerens buketløsning.

Nogle enkelte principielle synspunkter om selve de fremsatte lovforslag kan det imidlertid nok allerede nu være hensigtsmæssigt at anføre. Forord bryder som bekendt ingen trætte. Lad mig dog først sige, at jeg har undret mig over, at der i et af de københavnske morgenblade skal være dukket den tanke op, at man i stedet for alle afgiftsforslagene skunne opkræve et kvartals ekstra statsskat. Jeg skal ikke benægte min forundring heroverfor. At den oven i købet lanceres i det radikale hovedstadsblad og har fået støtte i et af de radikale provinsblade, gør ikke min undren mindre. Derimod forundrer det mig ikke, at det ærede medlem hr. Aksel Larsen tilsyneladende er begejstret for tanken.

I venstre er det vor opfattelse, at den direkte beskatning bærer en for stor byrde, at man for stærkt straffer arbejde, produktion og opsparing, og at en skattereform netop skal tjene til at komme væk herfra. Derfor vil vi naturligvis ikke som indledning til et arbejde herfor begynde med at gå lige den modsatte vej. Har man for øvrigt tænkt på de vilkårligheder, der ville følge af en sådan fremgangsmåde? Mange mennesker har betydelige svingninger i indkomsten fra det ene år til det andet, og tilfæl-

digheder kan afgøre, om de bliver ekstraordinært hårdt ramt. Eller hvordan er den skatteyder stillet, som har forøget sin indkomst fra 22.000 kr. til 23.000 kr., altså med 1.000 kr.? Han skal i det første år af denne indkomstforøgelse betale 70-75 pct. til stat og kommune. Kan man virkelig for alvor foreslå en forhøjelse her, der vil betvirke, at han det første år skal betale op imod 100 pct., og tro, at det kan få en heldig virkning for arbejdslyst og initiativ? Ganske vist og heldigvis har vi fradragsretten til at rette noget af skævheden op, men alligevel tror jeg, enhver kan se, at det vil være for groft.

I forbindelse med udskrivningsloven er der også grund til at bemærke det besynderlige — som det ærede medlem hr. Peter Nielsen også var inde på, men ganske vist ud fra en anden betragtning — i den højtærede finansministers fremgangsmåde, den, som det ærede medlem hr. Foged forleden dag betegnede som noget i retning af kidnapping, da ministeren ligesom med et kunstgreb ville fjerne det lovforslag, der var fremsat, og som havde fået tilslutning fra det ærede medlem hr. Peter Nielsen, fra folketingets talerstol. Selv med den ændrede udskrivningslov vil der være tale om en meget betydelig stigning i de direkte skatter. Det er som allerede nævnt venstres principielle synspunkt, at sigtet må være en forskydning af beskatningen fra arbejde og opsparing over på forbrug.

Jeg har allerede anført venstres uvilje over for de forslag, der mere eller mindre belaster den private opsparing eller kapitaldannelse. Disse forslag kan specielt ikke være særlig egnede til at løse den opgave at begrænse det for store forbrug. Jeg har også tydelige erindringer om en tilsvarende vurdering hos den højtærede finansminister, dengang det ærede medlem hr. Aksel Larsen for nogle måneder siden antydede ønsker i samme retning som disse forslag. Så meget desto mindre forstår jeg, at vi alligevel nu skal præsenteres for finansministerforslag i den retning.

En anden af de blomster, der har groet i det ærede medlem hr. Aksel Larsens have, er skatten på reklame; det er nu i regeringens forslag blevet til skat på annoncer. Der er anden reklame, som der er oms på, det ved vi alle meget vel; men en hel del